

Stran / Page: 14

Doseg / Reach: 87000

Država / Country: SLOVENIA

Površina prispevka / Size: 847 cm2

1 / 2

 intervju

Uroš Smolej

MARJANA VOVK

Foto: Tina Ramujkič

KLEPET Z IGRALCEM UROŠEM SMOLEJEM, KI NAVDUŠUJE V MUZIKALU SUGAR - NEKATERI SO ZA VROČE

V Mestnem gledališču ljubljanskem igra muzikal Sugar - Nekateri so za vroče, gledališka verzija kulturne komedije z Marilyn Monroe. V predstavi blesti Uroš Smolej, ki mu ženske obleke očitno ne delajo večjih preglavic (razen visokih pet). Komedije so mu pisane na kožo, čeprav je enako dober tudi v vseh drugih žanrih. Prav tako je zelo zabaven, prijeten in iskriv sogovornik, poln nalezljivega optimizma in dobre volje.

■ Muzikal Sugar - Nekateri so za vroče je menda razprodan do junija. Kako si razlagate tako popularnost predstave?

« To se mi zdi čisto logična posledica, saj je Nekateri so za vroče ena najbolj uspešnih filmskih komedij vseh časov. Zasedrala se je v spomin in srca ljudi. Prestavitev na gledališki oder v dokaj podobni obliki - vsaj kar

se tiče humorja, preoblek in vseh glavnih prvin - je logično priljubljena. Seveda je predstava pošteno narejena, v njej uživamo in gledalci se zabavajo. Zanimanje za vse naše muzikale je veliko, ljudje so očitno lačni kombinacije gledališča in glasbe.

■ Zanimivo, ker Slovenci nimamo ravno tradicije muzikala.

« Nimamo, ne, ampak jo očitno začnemo gojiti. To je pač drugačen tip gledališča, bolj populističen, za širše množice, dostopnejši. Veliko naredi ustna reklama: gledalci so povedali naprej, da so se zabavali in sprostiti, to se potem širi med ljudmi kot virus - vsi želijo predstavo videti. Za gledališče je to seveda dobro, ni pa fino, da morajo ljudje tako dolgo čakati na vstopnice. Ampak saj bomo predstavo še

dolgo igrali ... če si ne bom prej nog polomil na "štiklih" (smeh).

Koliko pa vam kot igralcu ustreza muzikal?

" To zelo rad počnem, rad imam kombinacijo plesa, petja in igranja. Želim pa si, da bi se tudi v Sloveniji vzgojil podmladek, ki bi to rad počel in bi se za muzikale tudi izobraževal – v tujini imajo za to posebne šole. Mi smo v tem smislu neizobraženi. Delamo stvari, ki imajo večjo težo na dramski igri, ne moremo se lotiti muzikala, v katerem se zgolj poje in pleše – s tem ne bi mogli kvalitetno zadovoljiti publike. V prvi vrsti smo igralci. Želim si, da bi se v prihodnosti kdo odločil in odprl glasbeno gledališče ter da bi se na akademiji odprla smer, na kateri bi poučevali muzikal.

* **Ste kdaj razmišljali, da bi se šli sami v tujino izobraževati za muzikal?**

" Ne. Ker se mi zdi, da sem le malce prestar, da bi se tako preusmerjal. Zanimalo bi me, če bi nas šlo več skupaj na kako izobraževanje, tudi v tujino. V Sloveniji bi se zagotovo dalo nabrati ljudi, ki bi se z veseljem izobraževali, to delali in morda tudi ustanovili ansambel za muzikale.

* **Bi se tudi vi vključili v tak ansambel in odprli gledališče za muzikale?**

" To bi bila zelo pogumna stvar. Bi, ampak vse je povezano z denarjem. In jaz tudi nisem pionir, revolucionar, da bi iz nič začel nekaj graditi. Sem bolj "komod". Težko bi novačil ljudi, lobiral za fi-

ravni. Koliko se bo pa to konkretno udeležilo v eni instituciji (da bi se ustvaril teater, ki bi izključno produciral muzikale – tako kot npr. v Zagrebu), je pa vprašanje interesa. V tujini so to zelo komercialne predstave, ki polnijo dvorane in prinašajo profit. Kako smotno pa je to za naš mali trg? Ne vem, bi morali videti.

* **Ste pa že okusili, kako takšno profesionalno gledališče deluje, kajne?**

" Ja, bil sem povabljen v Nemčijo, kjer sem igral Konferansjeja v Kabaretu, in sem videl, kako funkcionira profesionalno gledališče, ki se ukvarja zgolj z muzikali. Oni so utečeni, to je pravo kolesje, vse je določeno in gladko teče – seveda je v ozadju finančno močna agencija, ki ima razpreden trg in svoje odjemalce. Mi smo igrali predstave v nemškem in angleškem jeziku, npr. za Luksemburg. Verjetno bi tudi tako slovensko gledališče moralo zastaviti širše z več verzijami, da bi lahko prodrlo na evropski trg. Če bi – ker tega je zunaj ogromno, mi sploh ne vemo. (Premišljuje.) Sam bi res težko šel v takšno stvar, ker sem v prvi vrsti dramski igralec in nimam potrebe, da bi se usmeril v zgolj en žanr. Rad imam različne stvari.

* **Zanimivo, večinoma vas označujejo za komika.**

" Ja. (Sme.) Tako je: komedija vleče ljudi, več gledalcev me vidi v komičnih kot v resnih vlogah. Ampak me sploh ne zanima. Gre za to, da sem sam zadovoljen. Ne bi se rad ustavil na eni točki in delal le komedije ali muzikale. Bil bi nesrečen.

* **Če bi vas igranje nehala veseliti, če bi delali predstave, ki vas ne zanimajo, bi pustili vse skupaj?**

" Hm, ne vem. Vsaka stvar je izziv, tudi če si rečeš, da te ne zanima, te v končni fazi mora, sicer ni rezultata. Ne bi bil iskren ne do ljudi, ki plačajo vstopnino, ne do sebe. Seveda se zgodi, da so ti katera stvari manj ljube, ampak nisi v poziciji, da bi lahko izbral ... ali pač. Če bi neprestano delal stvari, ki bi mi grenile življenje, bi se verjetno res poslovil. Našel bi si drugo zaposlitev, da bi lahko izživel svojo kreativnost.

* **Verjetno vseeno pridejo dnevi, ko se morate prisiliti, da greste v službo?**

" Ja, velikokrat. Včasih ti pač ni do tega, da bi stopil na oder. Ampak se prisiliš, prideš, spiješ red bull in greš na oder. Po prvih nekaj minutah ponavadi padeš v igro. Seveda publika prisile ne sme za-

čutiti, vsakič moraš dati vse od sebe in skriti slabosti.

* **V Sugarju se preoblačite v žensko. Vam je bilo težko ali v veselje?**

" Saj preoblačimo se pri vsaki predstavi. Da se moški preobleče v žensko, je zelo hvaležna stvar, to obstaja že od začetka teatra – v antiki in shakespearejanski dobi je bilo normalno, da so moški igrali ženske vloge. Smešno pa je postalo od diferenciacije spolov. Ampak pustimo zdaj to. Pri Sugarju nismo šli v travestijo, še vedno se vidi, da

tri dni pred oddajo, če bi to delal. Najprej sem si mislil: "Joj, spet en lik in prva oddaja, kaj naj pa delam?" Ampak ker nas je več igralcev, bom v sezoni prišel na vrsto le štirikrat ali petkrat. In ker me vse zanima, sploh če je čisto drugačno delo, in ker ima televizija svoj čar in ker gre oddaja v živo, sem privolil in ustvaril Klobaso. No, prvi nastop smo speljali, vse skupaj je bilo osnovano bolj na improvizaciji, ampak vsi so bili zadovoljni, nekateri me sploh niso spoznali. Su-

PRI SUGARJU NISMO ŠLI V TRAVESTIJO, ŠE VEDNO SE VIDI, DA SVA MOŠKA. NAJBOLJ SMEŠNO JE NAMREČ KOMIČNO POKAZATI MOŠKEGA V ŽENSKI PREBLEKI.

sva moška. Najbolj smešno je namreč komično pokazati moškega v ženski preobleki. To preoblačenje je super stvar, razen nekaj fizičnih ovir. Zaradi visokih pet malo boli noge, sicer pa so obleke kar udobne. (Sme.)

* **Ste morda preizkusili preobleko in se sprehodili po Tromostovju?**

" Ne, Bog ne daj. (Sme.) Sem pa to enkrat poskusil za pusta, dobro okajen. Samo ne vem, zakaj so me ljudje gledali – ker sem bil tako grd ali lep? (Sme.) Mislim, da s svojim nosom nisem nikogar prepričal, da sem ženska. Imam pa menda lepe noge. (Sme.)

* **Ravnokar je bila premiera vaše nove predstave Grdoba.**

" To je tekst mladega nemškega avtorja Mariusa von Mayenburga. Je zelo aktualen, govori o tem, kako se svet vse bolj usmerja v zunanji videz, vsi si postajamo podobni, o razvrednotenju človeka kot osebnosti, izgubljanju identitete in lastnega jaza ... Glavni junak je uspešen znanstvenik, a strašansko grd, zato gre na lepotno operacijo in kirurg iz njega naredi takega lepota, da nato vsi želijo imeti njegov obraz, vsi mu postajajo podobni, kar znanstvenika pripelje na rob samomora.

* **Boste tudi sami šli kdaj pod nož?**

" Ne morem reči, da ne. To se mi ne zdi več noben tabu, to je kot obiskati zobozdravnika. Ne razumem, zakaj nekateri tajijo lepotne operacije. Moje telo, moja izbira, moj denar! Če je človek zaradi tega srečnejši, zakaj pa ne. A seveda popravki do neke zdrave mere.

* **Videli smo vas tudi v oddaji Spet doma, kjer ste igrali profesorja Klobaso. Kako je prišlo do sodelovanja v oddaji?**

" Mario Galunič me je poklical

per! (Sme.) Ne vem pa še, ali bom naslednjič spet Klobasa ali bom ustvaril nove like. Bom še videl.

* **Zakaj vas ne vidimo večkrat v filmih in na televiziji?**

" Ne vem, jaz se ne bi branil (sme). Morda sem preveč gledališki. Oh, saj še pride! Zagotovo me boste še videli. (Npr. v prihajajočem filmu Prehod, kjer ima manjšo vlogo Italijana, ki se v pogovorni oddaji prepira z mamo in zagovarja sekto, ki ga je povsem prevzela, op. p.)

* **Menda imate radi živali?**

" Odvisno, katere. Bolh, muh in komarjev ne maram! (Sme.) Ne, rad imam živali, doma imam psičko, šarpejko Nežko.

* **Zakaj takšno ime?**

" Želel sem netipično ime, povezano s teatrom. Nežko sem vzel iz komedije Matiček se ženi. Pa še paše ji, ker ji nikoli ne bi pripisali takega imena (sme).

* **Kakšen je pravzaprav pravi Uroš, tisti, ki ne igra?**

" (Ustrelji kot iz topa.) Len kot fuks! (Sme.) Zadnje čase sem ves čas v gledališču in se je pravi Uroš malo izgubil, sploh ne vem, kje je. To seveda ne pomeni, da igram tudi v zasebnem življenju; sploh ne. Pravi Uroš se tudi malo stara, počasi raje ostaja pred televizorjem, kot da bi šel v kakšno norišnico sredi noči (sme).

* **Torej tudi že tiktaka biološka ura?**

" Ne, nič ne tiktaka. Maternice nimam, rodil ne bom, starost me še ne preganja. Pravzaprav me malo skrbi, ker se še vedno počutim mlajšega, kot sem. Saj to najbrž ni slabo. Opažam pa, da čas vsako leto bolj beži. Ampak brez zveze je razpredati o tem ...

V SLOVENIJI BI SE ZAGOTOVO DALO NABRATI LJUDI, KI BI SE Z VESELJEM IZOBRAŽEVALI, TO DELALI IN MORDA TUDI USTANOVILI ANSAMBEL ZA MUZIKALE.

nančno podporo, iskal prostor ... To je zelo velik projekt. Tudi gledališče bi moralo biti prilagojeno, terja drugačno tehnično podporo, oder, poleg igralcev so pomembni tudi glasbeniki, koreografi ... to ni mačji kašelj. Bi pa z veseljem sodeloval tudi v prihodnjih Sugarju podobnih projektih – videl sem, da so tudi druga gledališča začela z muzikali, upam, da se bodo še bolj razbohotili in bili na še višji